KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 25.07.1997
KOM(97) 417 endelig udg.

RAPPORT TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET OM ANVENDELSEN AF FORORDNING NR. 1469/95 (SORT LISTE)

(forelagt af Kommissionen)

RAPPORT TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET OM ANVENDELSEN AF FORORDNING NR. 1469/95 (SORT LISTE)

1. Med Rådets forordning nr. 1469/95 om foranstaltninger, der skal træffes overfor visse erhvervsdrivende, der drager fordel af transaktioner finansieret af EUGFL, garantisektionen[1], er der indført et identifikations- og underretningssystem. Medlemsstaterne træffer præventive foranstaltninger overfor de erhvervsdrivende, der vurderes som "upålidelige" (øget kontrol, indstilling af betalingerne, udelukkelse), sætter disse på en "sort liste" og giver Kommissionen meddelelse herom. Denne giver de øvrige medlemsstater meddelelse herom, således at disse kan kontrollere de erhvervsdrivendes aktiviteter og "pålidelighed" på deres område.

   I henhold til artikel 7 skal Kommissionen 2 år efter forordningens ikrafttrædelse forelægge en rapport om gennemførelsen af denne forordning og på grundlag af de indhøstede erfaringer foreslå eventuelt nødvendige ændringer.

2. Forordning nr. 1469/95 er trådt i kraft den 6.7.1995. Gennemførelsesbestemmelserne er fastlagt i Kommissionens forordning nr. 745/96 af 24.4.1996[2]. Denne forordning er trådt i kraft den 28.4.1996 og gælder fra 1.7.1996. Heri fastsættes bl.a., hvorledes identifikations- og underretningssystemet skal anvendes, idet der indføres et loft på 100 000 ECU. Følgelig har identifikations- og underretningssystemet kun reelt været brugt i et år.

3. For at systemet kan anvendes konkret, har der måttet træffes visse praktiske foranstaltninger:

   I henhold til artikel 5, stk. 1 i forordning nr. 745/96 udpeger hver medlemsstat en enkelt myndighed til at udfærdige meddelelserne i forbindelse med identifikations- og underretningssystemet. Den 1.8.1996 havde alle medlemsstater udpeget en ansvarlig myndighed, som deltager i underretningssystemet.

---

1 EFT nr. L 145 af 29.6.1995, s.1

2 EFT nr. L 102 af 25.4.1996, s. 15

- I artikel 5, stk. 2 i forordningen har man defineret, hvilke oplysninger der skal meddeles til Kommissionen, og det er fastsat, at Kommissionen skal blive enig med medlemsstaterne om en ensartet formular, der skal anvendes til disse meddelelser af de ansvarlige myndigheder. Efter at man var nået til enighed med medlemsstaterne på mødet i "Gruppen for uregelmæssigheder og gensidig bistand" den 26.6.1996, blev den ensartede formular (version A til den første meddelelse fra en medlemsstat og version B for de øvrige medlemsstaters reaktion) endegyldigt fastlagt med Kommissionens afgørelse af 4.12.1996[3].

- I artikel 10 stk. 2 i forordning nr. 745/96 er det fastsat, at medlemstaterne inden den 1.10.1996 skal give Kommissionen meddelelse om yderligere nationale bestemmelser. Pr. 30.6.1997 havde kun seks medlemsstater[4] givet Kommissionen meddelelse om yderligere nationale bestemmelser til trods for adskillige udtrykkelige opfordringer fra Kommissionen.

- I artikel 11 stk.. 4 i forordning nr. 745/96 er det fastsat, at Kommissionen i De Europæiske Fællesskabers Tidende skal offentliggøre en meddelelse om iværksættelsen af identifikations- og underretningssystemet. Denne meddelelse, som bl.a. indeholder en oversigt over de ansvarlige myndigheder i medlemsstaterne, der deltager i systemet, blev offentliggjort den 5.12.1996[5].

4. Den 30.6.1997 havde Kommissionen kun modtaget fire meddelelser fra tre medlemsstater[6], om at en erhvervsdrivende var blevet sat på "den sorte liste". Tre af disse meddelelser drejer sig om eksportrestitutioner på oksekødsområdet og en om eksportrestitutioner på svinekødsområdet. I alle disse tilfælde har der fundet øget kontrol sted, og i ét tilfælde har det ført til indstilling af betalingerne. Kun få af medlemsstaterne har reageret på disse meddelelser og har meddelt, at der ikke var grund til også at træffe foranstaltninger overfor disse erhvervsdrivende på deres område.

---

3 Dok. C (96) 3593

4 Tyskland, Østrig, Finland, Italien, Det Forenede Kongerige, Sverige

5 EFT nr. C 366 af 5.12.1996, s. 11

6 Frankrig, Nederlandene, Det Forenede Kongerige

5. Det begrænsede antal meddelelser kan delvis forklares med, at betingelserne for en effektiv gennemførelse af systemet (gennemførelsesforanstaltninger, der definerer visse væsentlige elementer, udpegelse af ansvarlige myndigheder, national omskrivning af bestemmelserne samt enighed om hvilke formularer, der skal anvendes) ikke var tilstede før et stykke tid efter, at basisforordningen var trådt i kraft. Desuden viste det sig under drøftelserne med repræsentanterne for medlemsstaterne på mødet i "Gruppen for uregelmæssigheder og gensidig bistand", at medlemsstaterne havde visse vanskeligheder med at blive fortrolige med systemet. I relativt nær fremtid skulle indførelsen af et fuldstændigt datamatiseret underretningssystem (som anvender AFIS-nettet[7]) gøre det lettere rent teknisk at sende meddelelserne.

Under alle omstændigheder har medlemsstaterne haft en tilstrækkelig lang periode til at meddele de tilfælde, der har været og de foranstaltninger, der er truffet i henhold til forordning nr. 1469/95. I denne sammenhæng skal det tilføjes, at enhver meddelelse skal foretages "så hurtigt som muligt", efter at der er konstateret uregelmæssighed, dvs. efter "den første, også interne, skriftlige vurdering fra en kompetent administrativ eller retslig myndighed" (artikel 1, stk..1 i forordning nr. 1469/95 og artikel 5 stk.. 3 i forordning nr. 745/96). Hvis denne første foreløbige vurdering viser sig at være ubegrundet i løbet af den administrative eller retslige procedure, kan den revideres (artikel 1, stk. 2 i forordning nr. 745/96).

Det kan imidlertid konstateres, ved at sammenligne de oplysninger Kommissionen har i form af meddelelser fra medlemsstaterne i henhold til artikel 3 i forordning nr. 595/91[8] for 1996 og resultaterne af de undersøgelser, Kommissionen (UCLAF[9]) har foretaget i samarbejde med medlemsstaterne, at et større antal erhvervsdrivende skulle have været sat på "den sorte liste".Alene for 1996 og alene på eksportrestitutionsområdet (et af de tre områder, der omfattes af forordning nr. 1469/95), har medlemsstaterne i henhold til artikel 3 i forordning nr. 595/91, meddelt 72 uregelmæssigheder, som alle[10] overskrider loftet på 100.000 ECU.

Kommissionen (UCLAF) vil sammen med medlemsstaterne undersøge grundene til, at der ikke er meddelt flere tilfælde indenfor rammerne af forordning nr. 1469/95. Den vil desuden behandle, hvilken procedure der skal følges for sager, der undersøges i SG/UCLAF, og som kunne falde ind under bestemmelserne i forordning nr. 1469/95.

---

7 Antifraud Information System

8 EFT nr. L 67 af 14.3.1991, s. 11

9 Kontoret til koordinering af bedrageribekæmpelse

10 I artikel 2 i stk.. 1 i forordning nr. 745/96 er der tale om *sammenlægning* af alle uregelmæssigheder, der er begået af den samme erhvervsdrivende over en periode på et år.

Konklusion

Det begrænsede antal meddelelser, der er sendt til Kommissionen, danner ikke tilstrækkeligt grundlag for en omfattende evaluering af identifikations- og underretningssystemet. I betragtning af at startvanskelighederne i forbindelse med systemet nu skulle være overvundet, vil Kommissionen i de kommende tolv måneder nøje overvåge anvendelsen af forordning nr. 1469/95 i medlemsstaterne både med hensyn til de foranstaltninger, der træffes over for erhvervsdrivende, der vurderes som upålidelige og med hensyn til udfærdigelsen af meddelelser. Den forelægger herefter en anden rapport for Europa-Parlamentet og Rådet. I denne rapport vil den behandle behovet for en eventuel ændring af forordningen.

ISSN 0254-1459

KOM(97) 417 endelig udg.

DOKUMENTER

DA **01 06 09**

Katalognummer : CB-CO-97-422-DA-C

ISBN 92-78-23719-1

Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer

L-2985 Luxembourg